

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

23. Dies Septemb. Vera sides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, moribus
non contradicit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

23. DIES SEPTEMB.

Vera fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, rebus non contradicit. *S. Gregorius Hom. de scens.*

Fides. I. **F**acio nunc gradum à Virtutibus, quæ mores exornant, ad eas quæ inter Virtutes sunt principes, & quia à Deo descendunt, & ad Deum manducunt, vocantur Theologicæ; quæ sunt, Fides, Spes, Charitas: tres Dei Charites. Laborabit fides humana, ut credat, quantum sit bonum Fides Divina, cui ipsa fides conferat, ut credas, suas vires. Ut credas, erunt pro fide fidei-jussores SS. Patres. Hoc inter eminet acerrimus fidei propugnator, & indefessus propugnator S. Hilarius: (a) Commendat dei integritatem, & Evangelicam auctoritatem, & Apostolicam doctrinam, & circumstrepentium undique Hæreticorum otiosa fraudulentia. Stat enim fundamentum radum & immotum adversus omnes ventos, pluvias, turbines, non flatibus pellendum, non stillicidiis penetrandum, non inundationibus subruendum; Et optimum est, quidquid à pluribus incursum, à nullo tamen potest impelli. Quæ non debet credenti esse securitas, ubi tanta in credendo est soliditas? sed fors quæres, quid, & qualis sit fides? Quærenti respondet ore Augustini ipsa Theologia. (b) Fides appellata est ab eo quod fit: dua syllaba sonant, dum dicitur

[a] L. 2. de Trinit. [b] In Joan. serm. 22.

tur fides, prima syllaba est à facto, secunda à dicto. Interrogo
ego te, utrum credas? Dicis, credo. Fac quod dicis, & fides
est. Itaque juxta hodiernam tesseram; si non contra-
dicis vita, quod dicis linguâ, credo te credere, quæ
fides proponit credenda.

II. Quid refert credere verum, si nos simus fal-
si? Quid conducet, ad salutem te credere, divitias
esse spinas, quod Christus docuit, si tu illas expetas
et rofas? si vere crederes, tantum deberes horrere,
abundare divitiis, quantum times pungi spinarum
aculeis. Quid tibi conferet, si credas omnem qui se
humiliat exaltandum, si tu plus ardeas exaltari,
quam ullus timeat humiliari? Vera fidei professio,
est eorum, quæ suadet, executio. Tunc te verum
Christianum protestaris, dum juxta doctrinam
Christi, operaris. Omnes per fidem credunt vera,
sed oportet te credere verè. Credis, oportere nos
per multas tribulationes intrare in regnum Dei: &
tu interim tribulationes detestaris, ut persecutiones.
Si credis, tribulationem esse clavem coeli, cur illam
manibus abjicis, nec secus metuis auream illam cla-
vem, quam soles funestam aliquam cladem? Quid
prodest scire viam coeli, si non abulamur? A te qua-
ro: quid utilius tibi, nolle benè operari, aut Dæmo-
nibus non posse? Perinde est in plerisque nosse, &
non posse: unò tibi perniciosius est, nosse cum pos-
sis. Dæmones credunt, & contremiscunt: Tu timen-
da multa credis, & non tantum non tremis, sed inter
terribilia gestis?

III. Si credis magnitudinem Divinæ Bonitatis,
cur erga Deum non es bonus, sed contra Deum ma-
lus? Si credis, te posse quovis momento operari

æternum gloriæ pondus, quid langues, & jaces in opere, ut truncus? Stupebat tantam desiderii deitium Philippus Nereus: cui familiare erat credere: Fieri inest, ut homo credens in Deum, possit amare aliud, quàm Deum? Hoc omni stupore majus, hominem non tantum amare aliud quàm Deum, sed amare ferè quidvis præter Deum. Quæ major potest esse insania? Credis sycophantæ promittenti, & latori fictæ blandienti: & non credis Fidei, quæ quot sunt verba, tot sunt veritatis pronuntiata, Quæ major irreverentia, quàm credere homini, cum omnis homo sit mendax, & qui falli possit, & fallere soleat, & non credere Deo, qui est Veritas, loquens utilia, promittenti optabilia, minitanti horribilia. Quomodo te excusabis à mendacio, & tibi ipse imponis, cum toties jactes, te certissimè credere gloriæ, quam in cælis expectas particulam minimam pluris æstimare, quàm totius orbis imperium: & tamen, ut tantum bonum consequaris, nolis vel minimæ renuntiare voluptati, nec ullam vim, ut te reneges, inferre voluntati, nec vel exilem sufferre dolorem, vel tenuem subire laborem: cum tamen per rebus caducis, & perituris labor quivis gravissimus, non tantum tibi non sit durus, sed nullus. Itaque credes, quæ in se est didactica, in te sit practica. Vis habere irrefragabile argumentum, unde constet te credenda credere?

Credis si spernis, bona quæ præsentia cernis.